

GLOSSA AL FLUVIÀ



GLOSSA AL FLUVIÀ

QUIM CURBET

El Fluvià és un riu de categoria regional, que arriba al golf de Roses cansat i exhaust. Entre càmpings, urbanitzacions i aiguamolls, ja no té força ni per poder donar el darrer pas més enllà de la sorra granelluda de la platja.

Neix a les muntanyes de la Garrotxa i es conforma a través d'un teixit capil·lar de rieres i afluents que s'engreixen només quan la pluja els alimenta o amb el desglaç de la neu efímera que es diposita durant l'hivern a les capçaleres de les valls. Una resclosa a Esponellà serveix per a regar els camps de la terra innominada entre la plana i la muntanya, més amunt el riu és eminentment industrial. Les fàbriques d'Olot, Sant Joan les Fonts i Besalú utilitzen la seva força hidràulica.

Només es deixa fotografiar just en el moment que passa sota el pont històric de la comtal vila de Besalú, la resta del seu viatge el fa gairebé clandestinament, els pobles li donen l'esquena, com si s'avergonyissin de tenir un riu tan modest. Fins i tot Castellfollit de la Roca l'ignora des de la guaita del seu esperó.

El Puigsacalm, que presideix la plana d'en Bas, es mira tot el curs del riu i sap bé la seva història. El Fluvià fou antany terra de d'entrada al rerepaís i línia de defensa o d'atac en totes les lluites que hi succeïren. Fa temps, un escriptor de la terra -Joan Teixidor-, dedicà tot un llibre de poemes a glosar-lo: "M'han dit que no miri tant el paisatge, /que és mentida el somni i la fe, /però el roure creix en el barranc de sempre / i l'aigua s'esmuny lentament més avall". Ara només les fagedes i les rouredes lloen el seu nom i deixen anar fulles daurades al seu pas.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2013/07/18/glossa-al-fluvia/626754.html?utm_source=rss